

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (ketvirtoji kolegija)

NUTARTIS

2007 m. kovo 12 d.*

Byloje T-417/04

Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia, atstovaujamas advokatų E. Bevilacqua ir F. Capelli,

ieškovas,

prieš

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama L. Visaggio ir E. Righini,

atsakovę,

palaikomą

Vengrijos Respublikos, atstovaujamos P. Gottfried,

* Proceso kalba: italų.

dėl prašymo panaikinti 2004 m. rugpjūčio 9 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1429/2004, iš dalies keičiančio Reglamentą (EB) Nr. 753/2002, nustatantį Tarybos reglamento (EB) Nr. 1493/1999 nuostatų dėl tam tikrų vyno sektoriaus produktų apibūdinimo, pavadinimo, pateikimo ir apsaugos taikymo taisykles (OL L 263, p. 11), I priedo 103 punkte kaip aiškinamąją pastabą įtvirtintą nuostatą dėl teisės vartoti pavadinimą „Tocai friulano“ apribojimo po 2007 m. kovo 31 dienos

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas H. Legal, teisėjai V. Vadapalas ir N. Wahl,
kancleris E. Coulon,

priima šią

Nutartį

Teisinis pagrindas

- 1 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1493/1999 dėl bendro vyno rinkos organizavimo (OL L 179, p. 1, toliau – Pagrindų reglamentas), taikomo nuo 2000 m. rugpjūčio 1 d., 19 straipsnis numato, kad „valstybės narės klasifikuoja

vynuogių veisles, skirtas vyno gamybai“ ir kad klasifikacijoje jos „nurodo vynuogių veisles, tinkamas jų teritorijoje kiekvienam rūšiniam vynui (pagamintam konkrečiame regione) gaminti“.

- 2 Pagrindų reglamento 47–53 straipsniuose ir VII bei VIII prieduose išdėstytos Bendrijos teisės nuostatos, taikytinos tam tikrų vyno produktų aprašymui, pavadinimui, pateikimui ir apsaugai.
- 3 Pagrindų reglamento 47 straipsnio 1 dalis numato:

„Šiame skyriuje ir VII bei VIII prieduose išdėstytos taisyklės dėl tam tikrų produktų, kuriems taikomas šis reglamentas, aprašymo, pavadinimo ir pateikimo bei tam tikrų duomenų ir terminų apsaugos. <...>“

- 4 Pagal Pagrindų reglamento 50 straipsnį:

„1. Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių, kad suinteresuotos šalys galėtų pagal Susitarimo dėl susijusių su prekyba intelektualinės nuosavybės teisių aspektų 23 ir 24 straipsniuose išdėstytas sąlygas neleisti geografinės nuorodos, priskiriamos 1 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytiems produktams, Bendrijoje naudoti tiems produktams, kurie nėra kilę iš geografinės nuoroda įvardijamos vietovės, netgi kai tikroji prekių kilmė arba geografinė nuoroda yra išversta į kitą kalbą arba naudojama kartu su tokiais žodžiais kaip „rūšis“, „tipas“, „stilius“, „imitacija“ ar panašiais.

2. Šiame straipsnyje „geografinės nuorodos“ reiškia nuorodas į tai, kad produkto kilmės vieta yra trečiosios šalies, kuri yra Pasaulio prekybos organizacijos narė, teritorija arba tos teritorijos kuris nors regionas ar vietovė, jei tai geografini kilmės vietai gali būti priskiriama tam tikra kokybė, reputacija ar kita kuri nors produkto charakteristika.

<...>“

5 Pagal Pagrindų reglamento 52 straipsnio 1 dalį:

„1. Jei valstybė narė naudoja konkretaus regiono pavadinimą rūšiniam vynui (pagamintam konkrečiuose regionuose) pavadinti arba prirėkus vynui, skirtam perdirbti į tokį rūšinį vyną (pagamintą konkrečiuose regionuose) pavadinti, tas pavadinimas negali būti naudojamas pavadinti vno sektoriaus produktams, kurie nėra pagaminti tame regione, ir (arba) produktams, pavadintiems tuo pavadinimu ne pagal atitinkamas Bendrijos ar nacionalines taisykles. <...>

Nepažeisdamos Bendrijos nuostatų dėl konkrečių rūšinio vno (pagaminto konkrečiuose regionuose) rūšių, valstybės narės gali tam tikromis nustatytais gamybos sąlygomis leisti, kad kartu su konkretaus regiono pavadinimu vno pavadinime būtų pateikiama informacija apie gamybos metodą ar jo rūšį, arba nurodomas vynuogių veislės pavadinimas ar tokio pavadinimo sinonimas. <...>“

- 6 Pagrindų reglamento VII priedo B punkto 1 dalyje nurodomi neprivalomi duomenys, kurie gali būti nurodyti vynų etiketėje. Ji numato:

„Produktų, pagamintų Bendrijoje, ženklimas gali būti papildytas tokiais duomenimis pagal tam tikras sąlygas, kurios turi būti nustatytos, nurodant:

<...>

- b) stalo vynų su geografine nuoroda ir rūšinių vynų (pagamintų konkrečiuose regionuose):

<...>

— vienos ar kelių vynuogių veislių pavadinimus <...>“.

- 7 Pagrindų reglamento VII priedo G punkto 3 dalis numato:

„Kiekviena valstybė narė yra atsakinga už rūšinių vynų (pagamintų konkrečiuose regionuose) ir stalo vynų su geografine nuoroda, kuriais prekiaujama pagal šį reglamentą, kontrolę ir apsaugą.“

- 8 Pagrindų reglamentas įgyvendintas 2002 m. balandžio 29 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 753/2002, nustatančiu tam tikras Tarybos reglamento (EB) Nr. 1493/1999 nuostatų dėl kai kurių vyno sektoriaus produktų aprašymo, pavadinimo, pateikimo ir apsaugos taikymo taisykles (OL L 118, p. 1). Reglamentas Nr. 753/2002 yra taikytinas nuo 2003 m. rugpjūčio 1 dienos.
- 9 Reglamento Nr. 753/2002 19 straipsnis „Vynuogių veislės nuoroda“ nustato:

„1. Vynuogių veislių, panaudotų gaminant stalo vynus su geografine nuoroda ir rūšinius vynus (pagamintus konkrečiuose regionuose) pavadinimai ar jų sinonimai gali būti nurodomi vyno etiketėse, jeigu:

<...>

- c) veislės pavadinime ar jų sinonimuose nėra geografinės nuorodos, naudojamos rūšiniam vynui (pagamintam konkrečiuose regionuose) stalo vynui ar importuotam vynui, išvardytiems Bendrijos ir trečiųjų šalių sudarytuose susitarimuose, apibūdinti, ir jie, jeigu įrašomas kitas geografinis terminas, etiketėje pateikiami be tokios geografinės nuorodos;

<...>

2. Nukrypstant nuo 1 dalies c punkto:

a) veislės pavadinimas ar vienas iš jos sinonimų, kuriame yra ir geografinė nuoroda, gali būti pateikiami vyno su tokia geografinė nuoroda etiketėse;

b) veislės pavadinimai ar jų sinonimai, išvardyti II priede, gali būti naudojami pagal nacionalines ir Bendrijos taisykles, galiojusias iki šio reglamento įsigaliojimo datos <...>“

10 Reglamento Nr. 753/2002 II priede „Vynuogių veislių pavadinimų ir jų sinonimų, kurie apima geografines nuorodas ir gali būti nurodyti vynu etiketėse, sąrašas pagal 19 straipsnio 2 dalį“ Italijos atveju nurodomi „Tocai Friulano, Tocai Italico“. Su šiais pavadinimais susijusioje išnašoje nurodyta, kad „pavadinimas „Tocai friulano“ ir jo sinonimas „Tocai italico“ pereinamuoju laikotarpiu gali būti vartojamas iki 2007 m. kovo 31 dienos“.

11 2004 m. gegužės 1 d. į Europos Sąjungą įstojus dešimčiai naujų valstybių, įskaitant ir Vengrijos Respubliką, Reglamentas Nr. 753/2002 buvo iš dalies pakeistas 2004 m. rugpjūčio 9 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1429/2004, iš dalies keičiančiu Reglamentą Nr. 753/2002 (OL L 263, p. 11, toliau – ginčijamas reglamentas). Ginčijamas reglamentas yra taikytinas nuo 2004 m. gegužės 1 dienos.

12 Cituotas Reglamento Nr. 753/2002 19 straipsnis nebuvo pakeistas. Kiek tai susiję su nuorodomis „Tocai friulano, Tocai italico“, minėtas šio reglamento II priedas taip pat iš esmės nebuvo pakeistas.

- 13 Iš šio priedo, pakeisto atsižvelgiant į ginčijamo reglamento I priedą, matyti, kad Italijos atveju tarp joje aprašytų vynuogių veislių ar jų sinonimų 103 punkte yra nurodytas pavadinimas „Tocai friulano“, o 104 punkte yra nurodytas pavadinimas „Tocai italico“. Dėl „Tocai friulano“ pastaboje pažymima, kad „pavadinimas „Tocai friulano“ gali būti vartojamas tik rūšiniams vynams (pagamintiems konkrečiuose regionuose), pagamintiems Veneto ir Friuli regionuose, pereinamuoju laikotarpiu iki 2007 m. kovo 31 dienos“. Dėl „Tocai italico“ pastaboje taip pat pabrėžiama, kad „sinonimas „Tocai friulano“ gali būti vartojamas tik rūšiniams vynams (pagamintiems konkrečiuose regionuose), pagamintiems Veneto ir Friuli regionuose, pereinamuoju laikotarpiu iki 2007 m. kovo 31 dienos“.
- 14 Analogiška nuostata, paremta tokia pačia pereinamojo laikotarpio priemone, yra nustatyta I priedo 105 punkte dėl veislės „Tokay pinot gris“ Prancūzijos atveju, pastaboje taip pat nurodant, jog „sinonimas „Tokay pinot gris“ gali būti vartojamas tik rūšiniams vynams (pagamintiems konkrečiuose regionuose), pagamintiems Bas-Rhin ir Haut-Rhin departamentuose, pereinamuoju laikotarpiu iki 2007 m. kovo 31 dienos“.
- 15 Iš ginčijamo reglamento viso I priedo matyti, kad ši nuostata, po 2007 m. kovo 31 d. draudžianti vartoti tam tikrus vynuogių rūšies pavadinimus ar jų sinonimus, yra taikytina tik trims paminėtiems pavadinimams.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 16 Ši byla buvo pradėta *Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia* ieškiniu, pateiktu Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai 2004 m. spalio 15 dieną.

- 17 Atskiru dokumentu, pateiktu Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai 2005 m. sausio 27 d., Komisija, remdamasi Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalimi, pateikė prieštaravimą dėl priimtimumo.
- 18 2005 m. vasario 21 d. Nutartimi Pirmosios instancijos teismo ketvirtosios kolegijos pirmininkas Vengrijos Respublikai leido įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų.
- 19 2005 m. kovo 30 d. ieškovas pateikė savo pastabas dėl Komisijos prieštaravimo dėl priimtimumo.
- 20 2005 m. balandžio 13 d. Vengrijos Respublika pateikė prašymą leisti įstoti į bylą.
- 21 Komisija ir ieškovas atitinkamai 2005 m. birželio 24 ir 29 d. pateikė savo pastabas dėl Vengrijos Respublikos prašymo įstoti į bylą.
- 22 Savo ieškinyje *Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia* Pirmosios instancijos teismo prašo:

— pripažinti ieškinį priimtinu,

— panaikinti ginčijamo reglamento I priedo 103 punkte pateiktoje aiškinamojoje pastaboje įtvirtintą nuostatą, kuri uždraudžia pavadinimą „Tocai friulano“ vartoti po 2007 m. kovo 31 dienos,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

23 Savo prieštaravime dėl priimtinumą Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepriimtina,

— priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

24 Savo įstojimo į bylą paaiškinimuose Vengrijos Respublika Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepriimtina,

— priteisti iš ieškovo bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 25 Pagal Procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalį, Pirmosios instancijos teismas gali priimti sprendimą dėl priimtinumų neprašedamas bylos nagrinėjimo iš esmės, jei šalis to prašė. Pagal šio straipsnio 3 dalį, išskyrus atvejus, kai Pirmosios instancijos teismas nusprendžia kitaip, likusi proceso dalis vyksta žodžiu. Pirmosios instancijos teismas mano, kad šiuo atveju bylos medžiagoje yra užtektinai informacijos ir žodinė proceso dalis nebūtina.

Šalių argumentai

- 26 Komisija tvirtina, kad ginčijamas reglamentas su *Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia* nėra konkrečiai susijęs EB 230 straipsnio ketvirtosios pastraipos prasme.
- 27 Ji teigia, kad šis reglamentas ir ypač jo I priedo 103 punktas nustato bendras ir abstrakčias taisykles, kad jis yra skirtas visiems ūkio subjektams, veiklą vykdančioms vyno gamybos ir prekybos juo sektoriuose, tai yra bendrai ir abstrakčiai įvairiems asmenims, ir kad todėl jis yra bendro norminio pobūdžio.
- 28 Komisija tvirtina, kad, net jei būtų nustatyta, jog pats ieškovas yra vyno „Tocai friulano“ gamintojas, to nepakaktų manyti, kad ginčijamas reglamentas konkrečiai su juo susijęs. Iš tiesų aplinkybė, kad norminis aktas gali turėti įvairių konkrečių

pasekmių skirtingiems teisės subjektams, kuriems jis taikomas, neišskiria jų iš kitų susijusių ūkio subjektų, jei šis aktas taikomas objektyviai apibrėžtoje situacijoje.

29 Komisija teigia, kad ieškovas, kuris remiasi kolektyvinio prekių ženklo funkcija, kurią atitinka pavadinimas „Tocai friulano“, neturi teisės sau priskirti teisės į šį tariamą prekių ženklą. Todėl byla, kurioje 1994 m. gegužės 18 d. buvo priimtas sprendimas *Codorniu prieš Tarybą* (C-309/89, Rink. p. I-1853), šios bylos sprendimui yra nesvarbi. Ji taip pat teigia, kad pavadinimas „Tocai friulano“ yra ne geografinė nuoroda, o tik vynuogių veislės pavadinimas, ir kad, priešingai nei kilmės nuorodos, nesuteikia pramoninės ar komercinės nuosavybės teisių. Šioje byloje netaikytina nei 1883 m. kovo 20 d. Paryžiaus konvencija dėl pramoninės nuosavybės saugojimo, nei Pasaulio Prekybos Organizacijos sudaryta Sutartis dėl intelektinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba (TRIPS) (OL L 336, 1994, p. 214).

30 Atsakovė teigia, kad ginčijamas reglamentas nėra kišimasis į laisvą ieškovo regioninės kompetencijos vykdymą, ypač žemės ūkio sektoriuje, nes Italijoje kompetencija priskirti vynu kilmės vietos nuorodą priklauso valstybei, o ne regionams, ką įrodo faktas, kad atitinkami nacionalinės teisės aktai, pratęšę pavadinimo „Tocai friulano“ naudojimo ribojimą laike, buvo priimti valstybės aktu. Ji taip pat nurodo, kad bendros žemės ūkio rinkos srityje valstybių narių veiksmai yra ribojami Bendrijos teisės aktais ir kad, net jei pagal nacionalinę teisę ieškovas galėtų nustatyti nagrinėjamos vynuogių rūšies pavadinimo naudojimą, naudodamasis šia kompetencija jis turėtų laikytis Bendrijos teisės reikalavimų. Papildomai aplinkybės, kad Bendrijos akto taikymas gali paveikti socialines ekonomines sąlygas teritoriniame vienetu, nepakanka, kad tokį aktą būtų galima laikyti konkrečiai su juo susijusiu.

- 31 Komisija galiausiai teigia, kad veiksminga teisminė apsauga yra užtikrinta, nes klausimą dėl nagrinėjamo reglamento teisėtumo būtų galima kelti netiesiogiai – ginčijant su juo susijusius nacionalinius aktus, ir dėl to nacionalinis teismas galėtų kreiptis į Teisingumo Teismą pateikdamas prejudicinį klausimą, kaip tai jau buvo padaryta dėl pavadinimo „Tocai friulano“.
- 32 Vengrijos Respublika, sutikdama su Komisijos prieštaravimuose dėl priimtumo išdėstytais argumentais, taip pat nurodo, kad ginčijamo reglamento nuostata, kurią prašoma panaikinti, jau buvo tapačiais terminais įtvirtinta Reglamente Nr. 753/2002, kurio atveju terminas ieškiniui dėl panaikinimo pateikti jau baigėsi.
- 33 Papildomai tiesioginis ieškovo suinteresuotumas ginčijamo reglamento panaikinimu nėra įrodytas, nes pastarasis teisę vartoti kiekvieną vynuogių rūšies pavadinimą pripažįsta valstybėms, o ne jų teritoriniams dariniams. Todėl ginčijama nuostata Italijos regionams nesuteikė nei teisių, nei pareigų.
- 34 Konkrečios sąsajos su ieškovu nebuvimą taip pat įrodo tai, kad jis nėra vienintelis asmuo, suinteresuotas ginčijamu ribojimu laike, nes tokia priemonė „Tokay pinot gris“ vynuogių rūšies atveju taikoma ir Prancūzijos vyno gamintojams.
- 35 *Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia* tvirtina, kad jo ieškinys yra priimtinas.
- 36 Jis teigia, kad ginčijama nuostata su juo tiesiogiai susijusi, nes yra tiesiogiai taikytina, valdžios institucijoms, kurios privalo imtis jos taikymui būtinų priemonių, nesuteikia diskrecijos ir aiškiai nurodo pavadinimą „Tocai friulano“, kurio naudojimą apriboja

laiko atžvilgiu. Ieškovas yra tiesiogiai suinteresuotas išlaikyti šį pavadinimą kaip nagrinėjamų rūšių vynuogių gamintojas ir dėl to, kad taip pavadintas vynas yra gaminamas iš vynuogių, kurios auginamos vien tik jo teritorijoje ir sudaro didelę vyno gamybos regione dalį.

37 Ieškovas teigia, kad ginčijama nuostata su juo, kaip su eksperimentinio vynuogyno savininko ir vynuogių rūšies „Tocai friulano“, kurią jis siekia pagerinti, gamintoju, yra konkrečiai susijusi, ir kad byloje *Codorniu* nagrinėtos aplinkybės gali būti taikomos šiai bylai. Jis tvirtina, kad Pagrindų reglamentas valstybėms narėms suteikė teisę papildyti konkrečią geografinę nuorodą pridedant vynuogių veislės pavadinimą, o tai Italijoje buvo padaryta pavadinimo „Tocai friulano“ atžvilgiu, ir todėl vynuogių veislės pavadinimas yra esminis geografinės nuorodos, kuria vynas gali būti apibūdinamas, elementas. Be to, vynuogių rūšies pavadinimas yra nuosavybės objektas, kurio ypatingą ekonominę ir komercinę vertę pripažįsta tarptautinė teisė ir ypač TRIPS.

38 Ginčijama nuostata kelia pavojų ieškovo regiono vyno „Tocai friulano“ gamintojų ekonominiams interesams, kuriuos pagal savo nuostatus ieškovas turi ginti. Papildomai ši žala patiriama tik *Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia* – vieninteliame regione, kur auginama ši vynuogių rūšis. Todėl ieškovas turi ypatingą interesą išlaikyti pavadinimą, dėl kurio kilo ginčas ir kuris tiek ekonominiu, tiek socialiniu požiūriu yra jo teritorijai priklausantis turtas.

39 Ieškovas taip pat tvirtina, kad yra konkrečiai susijęs dėl savo statuso – kaip autonominis subjektas, turintis išimtinę teisės aktų leidybos kompetenciją žemės ūkio srityje pagal Italijos konstituciją, kuri suteikia teisę jo kompetencijai priskirtinose srityse priimti nacionalinės teisės aktų pakeitimus, jei mano tai esant reikalinga. Jis tvirtina, kad regionams, kurie nuo 1963 m. turėjo patariamojo

pobūdžio kompetenciją įtraukiant vynus į nacionalinį vynuogių rūšių registrą, 1989 m. liepos 24 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2389/89 dėl bendrų vynuogių veislių klasifikavimo taisyklių (OL L 232, p. 1) pagrindu buvo suteikta kompetencija nurodyti jų teritorijoje augintinų vynuogių rūšis.

40 Ieškovas taip pat tvirtina, kad 1999 m. birželio 15 d. Sprendime *Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia prieš Komisiją* (T-288/97, Rink. p. II-1871, 31 ir 41 punktai) Pirmosios instancijos teismas pripažino, kad tinkama teisminė apsauga turi būti suteikta, be kita ko, reikiamą juridinio asmens statusą turinčiam viešajam subjektui, su kuriuo Bendrijos aktas yra konkrečiai ir tiesiogiai susijęs, kai šis aktas jam kliudo įgyvendinti savo kompetenciją, kaip jis tai mano esant tinkama.

41 Be to, ieškovas teigia, kad reikia atsižvelgti į Sutarties dėl Konstitucijos Europai projektą, kuriame numatyta pakeisti EB 230 straipsnio ketvirtąją pastraipą, nes naujoje šios nuostatos redakcijoje kaip priimtino sąlygos nebereikalaujama, kad ieškovams pareiškiant ieškinius dėl tiesiogiai su jais susijusių Bendrijos aktų, šie aktai būtų susiję su jais ir konkrečiai.

42 Dėl Vengrijos Respublikos argumento, susijusio su teisės praradimu, ieškovas pabrėžia, jog atsakovė šiuo pagrindu nepareiškė jokių prieštaravimo dėl priimtino. Jis teigia, kad Reglamente Nr. 753/2002 įrašyto pavadinimo „Tocai friulano“ naudojimo ribojimas laike buvo pagrįstas tarp Bendrijos ir Vengrijos Respublikos sudarytu susitarimu dėl vynu, kurio galiojimą jis ginčijo byloje, kurioje nacionalinis teismas kreipėsi dėl prejudicinio sprendimo ir Teisingumo Teismas jį priėmė 2005 m. gegužės 12 d. (sprendimas *Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia ir ERSA*, C-347/03, Rink. p. I-3785). Todėl nėra prasmės ginčyti minėtą reglamentą, nes jis paremtas tarptautiniu susitarimu. Vis dėlto situacija iš esmės pasikeitė nuo

tada, kai į bylą įstojusi šalis įstojo į Europos Sąjungą, nes Stojimo sutartis panaikina ankstesnius susitarimus ir, jei pastaroji sutartis nenumato aiškių išimčių, taikytina tik Bendrijos bendra teisė.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 43 Pagal EB 230 straipsnio ketvirtąją pastraipą „kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo gali < ... > pateikti ieškinį dėl < ... > sprendimo, kuris, nors ir būtų < ... > reglamento < ... > formos, yra tiesiogiai ir konkrečiai su juo susijęs“.

Dėl ginčijamos nuostatos pobūdžio

- 44 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką skirtumo tarp reglamento ir sprendimo reikia ieškoti atsižvelgiant į ginčijamo akto visuotinį taikymą (1962 m. gruodžio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes ir kt. prieš Tarybą*, 16/62 ir 17/62, Rink. p. 901, 918 ir 2005 m. vasario 3 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Comafrica ir Dole Fresh Fruit Europe prieš Komisiją*, T-139/01, Rink. p. II-409, 87 punktą). Aktas yra taikomas visuotinai, jei taikomas objektyviai apibrėžtomis aplinkybėms ir daro teisinį poveikį abstrakčiai numatytų asmenų kategorijoms (minėto sprendimo *Comafrica ir Dole Fresh Fruit Europe prieš Komisiją* 87 punktą, šiuo klausimu taip pat žr. 1989 m. lapkričio 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Usines coopératives de déshydratation du Vexin ir kt. prieš Komisiją*, C-244/88, Rink. p. 3811, 13 punktą).
- 45 Šioje byloje ginčijamo reglamento nuostata, kurią ieškovas prašo panaikinti, būtent šio reglamento I priedo 103 punkte įtvirtinta aiškinamoji pastaba, nustatanti pavadinimo „Tocai friulano“ vartojimo ribojimą laike, numato, kad „pavadinimas

„Tocai friulano“ gali būti vartojamas tik rūšiniams vynams (pagamintiems konkrečiuose regionuose), pagamintiems Veneto ir Friuli regionuose, pereinamuoju laikotarpiu iki 2007 m. kovo 31 dienos“. Ši nuostata yra įtvirtinta priede „Vynuogių veislių pavadinimų ir jų sinonimų, kurie apima geografines nuorodas ir gali būti nurodyti vynų etiketėse, sąrašas pagal (Reglamento Nr. 753/2002) 19 straipsnio 2 dalį“. Šį priedą sudaro du stulpeliai: pirmajame nurodomi veislių pavadinimai ar jų sinonimai, o antrajame prie kiekvieno pirmajame stulpelyje nurodyto pavadinimo įvardijamos šalys ar šalys, galinčios juos vartoti. Priede minimi 122 vynuogių veislių pavadinimai ar jų sinonimai ir pateikiama aiškinamoji pastaba, numatanti teisės vartoti nurodytą pavadinimą apribojimą trimis atvejais. Iš priedo matyti, kad laikinas apribojimas vartoti pavadinimą „Tocai friulano“ 104 punkte apima jo sinonimą „Tocai italico“ ir kad 105 punkte tapatus ribojimas laike yra numatytas pavadinimui „Tokay pinot gris“, dominančiam Prancūzijoje. Kitiems 119 pavadinimų ar sinonimų, išskyrus tris paminėtus, toks teisės juos vartoti apribojimas netaikomas.

⁴⁶ Ginčijama nuostata įrašyta bendrojo pobūdžio teisės akte, kurio tikslas yra nustatyti vynuogių veislių pavadinimų ar jų sinonimų, apimančių geografinę nuorodą, naudojimo taisykles, siekiant apsaugoti tam tikrus vyno produktus visoje Europos Bendrijoje. Šis teisės aktas skirtas objektyviai apibrėžtoms situacijoms. Jis sudaro 122 atvejais, kai vynuogių veislių pavadinimai ar jų sinonimai vynų etiketėse gali būti naudojami taikant išimtį. Pagal Reglamento Nr. 753/2002 19 straipsnio 2 dalies b punktą šio reglamento II priedas, iš dalies pakeistas ginčijamo reglamento I priedu, numato tris pavadinimo vartojimo ribojimo laike atvejus, tarp kurių yra ieškovo panaikinti prašoma nuostata.

⁴⁷ Ši nuostata taikytina visiems augintojams, gamintojams ir prekybininkams, – realiems ir potencialiems, – susijusiems su numatyto termino naudojimu. Ji priklauso bendro pobūdžio nuostatoms, susijusioms su tam tikrų vyno produktų aprašymu, pavadinimu, pateikimu ir apsauga, nustatytomis ginčijamu reglamentu, taikytinu visiems Europos Bendrijos ūkio subjektams ir valstybėms.

- 48 Taigi Bendrijos teisės aktais, atsižvelgiant į objektyviai numatytas situacijas, numatyta apriboti tam tikrų vynuogių veislių pavadinimų ar jų sinonimų naudojimą laike; ši nuostata, kuri sukelia teises pasekmes bendrai ir abstrakčiai numatytų asmenų atžvilgiu, nagrinėjamoje byloje taikytina trimis atvejais (šiuo klausimu žr. 2001 m. gegužės 31 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Sadam Zuccherifici ir kt. prieš Tarybą*, C-41/99 P, Rink. p. I-4239, 25 punktą).
- 49 Teisingumo Teismas jau yra pripažinęs, kad laikino (1968 m. liepos 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Zuckerfabrik Watenstedt prieš Tarybą*, 6/68, Rink. p. 595, 605 ir 1970 m. balandžio 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Compagnie française commerciale et financière prieš Komisiją*, 64/69, Rink. p. 221, 12–15 punktai) ar teritorinio pobūdžio apribojimai ar išimtys (1979 m. sausio 18 d. Sprendimo *Société des usines de Beauport ir kt. prieš Tarybą*, 103/78–109/78, Rink. p. 17, 15–19 punktai) yra neatskiriama nuostatų, kuriose jie įrašyti, visumos dalis, ir nesant piktnaudžiavimo įgaliojimais yra tokio pat bendro pobūdžio kaip ir šios nuostatos (1993 m. birželio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Gibraltaras prieš Tarybą*, C-298/89, Rink. p. I-3605, 18 punktą).
- 50 Išvadą apie bendrą ginčijamos nuostatos pobūdį pagrindžia ir tai, kad pavadinimo „Tocai friulano“ naudojimo ribojimui laike tapačius teisinius padarinius numatanti priemonė yra numatyta ir kitos vynuogių veislės — „Tokay pinot gris“ atžvilgiu; šis apribojimas objektyviai panašiu būdu taikytinas Prancūzijos Elzaso regionui (šiuo klausimu žr. 2003 m. balandžio 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Nyderlandų Antilus*, C-142/00 P, Rink. p. I-3483, 60–63 punktus).
- 51 Dėl šios priežasties ginčijama nuostata EB 249 straipsnio antrosios pastraipos prasme yra visuotinai taikoma ir todėl norminio pobūdžio priemonė.

Dėl konkrečios sąsajos su ieškovu

- 52 Remiantis teismų praktika, negalima paneigti, kad nuostata, kuri dėl savo prigimties ir taikymo srities yra norminio pobūdžio, nes taikoma suinteresuotųjų ūkio subjektų visumai, su kai kuriais iš jų gali būti konkrečiai susijusi. Taip yra tada, kai nagrinėjamas teisės aktas fizinį ar juridinį asmenį paveikia dėl tam tikrų jo ypatingų savybių arba dėl faktinių aplinkybių, kurios išskiria jį iš visų kitų asmenų ir taip konkretina analogiškai asmeniui, kuriam šis sprendimas yra skirtas (šiuo klausimu žr. minėto Teisingumo Teismo sprendimo *Codorniu prieš Tarybą* 19 ir 20 punktus ir 2002 m. liepos 25 d. Sprendimo *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą*, C-50/00 P, Rink. p. I-6677, 36 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 53 Šioje byloje *Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia* argumentuoja remdamasis, pirma, savo kaip eksperimentinio vynuogyno, kuriame auginamos „Tocai friulano“ rūšies vynuogės, savininko statusu ir sprendimu *Codorniu* paremtos teismų praktikos svarba, atsižvelgiant į šios vynuogių veislės ekonominę ir komercinę vertę, kuri atlieka „kolektyvinio prekių ženklo“ funkciją ir yra pripažįstama tarptautinės teisės, ypač TRIPS.
- 54 Gamintojo statusas, kuriuo ieškovas remiasi, neleidžia pripažinti, kad jis konkretinamas analogiškai asmeniui, kuriam šis sprendimas skirtas. Pagal nusistovėjusią teismų praktiką akto visuotinis taikymas, o todėl ir norminis pobūdis negali būti paneigiami tuo pagrindu, kad egzistuoja galimybė daugiau ar mažiau tiksliai nustatyti teisės subjektų, kuriems jis atitinkamu metu taikomas, skaičių ar net tapatybę, nes toks aktas taikomas atsižvelgiant į jame, siekiant juo numatytų tikslų, apibrėžtas objektyvias teisines ar faktines aplinkybes (žr. minėtų sprendimų *Codorniu prieš Tarybą* 18 punktą ir *Sadam Zuccherifici ir kt. prieš Tarybą* 29 punktą).

- 55 Reikia pabrėžti, kad draudimas vartoti pavadinimą „Tocai friulano“ po 2007 m. kovo 31 d. bendrai ir neapibrėžtam laikotarpiui taikytinas visiems susijusiems ūkio subjektams, būtent šios veislės vynuogių augintojams, nagrinėjamo vyno gamintojams ir prekybininkams.
- 56 Be to, aplinkybė, kad reglamentas daro įtaką asmens teisinei situacijai, yra nepakankama, kad jį išskirtų (2004 m. balandžio 2 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Gonnelli ir AIFO prieš Komisiją*, T-231/02, Rink. p. II-1051, 38 punktas).
- 57 Iš esmės, net jeigu ginčijamo reglamento I priedo nuostata gali sukelti Italijos „Tocai friulano“ gamintojams, tarp kurių yra ir *Regione autonoma Friuli Venezia Giulia*, reikšmingas ekonomines pasekmes, visiškai identiška nuostata tame pačiame priede yra numatyta „Tokay pinot gris“ atveju ir panašias pasekmes sukelia atitinkamiems Prancūzijos gamintojams; po tos pačios datos taikytinas teisės vartoti vynuogių veislės pavadinimą apribojimas yra taikytinas ir vienu, ir kitu atveju (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Komisija prieš Nyderlandų Antilus* 77 punktą). Todėl pasekmės, kurias ieškovas laiko žalingomis Italijos gamintojams, jo nekonkretina kitų atitinkamų ūkio subjektų atžvilgiu.
- 58 Bet koku atveju nepakanka, kad aktas vieniems ūkio subjektams darytų didesnę ekonominę poveikį nei konkurentams, siekiant pripažinti, jog aktas konkrečiai su jais susijęs (2004 m. gruodžio 10 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *EFfCI prieš Parlamentą ir Tarybą*, T-196/03, Rink. p. II-4263, 47 punktas).
- 59 Be to, šios bylos aplinkybės skiriasi nuo aplinkybių, kuriomis buvo priimtas minėtas sprendimas *Codorniu prieš Tarybą*. Pastarojoje byloje bendro pobūdžio nuostata ieškovui trukdė vartoti vaizdinį prekių ženklą, kurį jis įregistravo ir tradiciniu būdu

ilgą laiką naudojo prieš priimant ginčijamą reglamentą, todėl atsižvelgiant į išimtinę teisę, kylančią iš prekių ženklo registracijos, šioje byloje ieškovo situacija, priėmus nagrinėjamą reglamentą, buvo visiškai kitokia nei visų kitų ūkio subjektų.

60 Taip nėra nagrinėjamoje byloje. Iš bylos medžiagos ir pačio ieškovo raštų matyti, kad pavadinimas „Tocai friulano“ ir Bendrijos teisės aktų, ir nacionalinės teisės aktų prasme yra geografinę nuorodą apimantis vynuogių veislės pavadinimas, o ne geografinė nuoroda, susijusi su intelektinės nuosavybės teisėmis ir šiuo pagrindu saugoma. Atsižvelgdamas į iki ginčijamo reglamento įsigaliojimo taikytas nuostatas Teisingumo Teismas iš esmės yra nusprendęs, kad pavadinimai „Tocai friulano“ ir „Tocai italico“ yra ne geografinė nuoroda, bet vynuogyno pavadinimas arba Italijoje pripažinta vynuogių veislė, tinkama tam tikrų rūšinių vynu, gaminamų tam tikruose šios valstybės narės regionuose, gamybai, tuo tarpu Vengrijos vynai „Tokaj“ ar „Tokaji“ yra aprašomi pasitelkiant geografinę nuorodą (minėto sprendimo *Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia ir ERSA 92-94* punktai). Nėra nei įrodyta, nei teigiama, kad „Tocai friulano“ teisinis statusas nuo to laiko pasikeitė. Nors regionas nurodo vynuogių veislės „Tocai friulano“ kultūros senumą Italijoje, jos vertę ekonominiu ir socialiniu požiūriais, bei tariamą „kolektyvinio prekių ženklo“ funkciją, jis niekad neįrodė, kad pavadinimas „Tocai friulano“ susijęs su pramoninės, komercinės arba intelektinės nuosavybių teisėmis. Todėl nuoroda į bylą *Cordonúu* šiai bylai nėra svarbi.

61 *Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia* tikslas, jo teigimu, pagal savo nuostatus ginti vyno „Tocai friulano“ gamintojų ekonominius interesus, patikslinant, kad ginčijamos nuostatos daroma žala kyla tik dėl to, kad nagrinėjamos rūšies vynuogės auginamos tik jo teritorijoje. Šiuo atžvilgiu reikia pabrėžti, kad vien tik bendro intereso, kurį regionas, savo teritorijoje ekonominiiais ir socialiniais klausimais kompetentingas subjektas, gali turėti siekdamas teigiamų savo ekonominės gerovės

rezultatų, nepakanka, kad jį būtų galima laikyti susijusiu EB 230 straipsnio ketvirtosios pastraipos prasme (minėto sprendimo *Komisija prieš Nyderlandų Antilus* 69 punktas ir 2004 m. liepos 7 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Região autónoma dos Açores prieš Tarybą*, T-37/04 R, Rink. p. II-2153, 118 punktas).

- 62 Trečia, *Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia* teigia, kad kaip subjektas, kuriam jo teritorijoje suteikta kompetencija žemės ūkio srityje, jei mano esant reikalinga, gali priimti atitinkamų nacionalinės teisės aktų pakeitimus ir pagal nacionalinę teisę jam taip pat priklauso nustatyti jo teritorijoje augintinių vynuogių rūšis. Šiuo atžvilgiu pakanka pabrėžti, kad teisės aktų leidybos ir reglamentacinio pobūdžio kompetencijos pasidalijimą valstybėje narėje nustato tik šios valstybės konstitucinė teisė ir, sprendžiant klausimą dėl Bendrijos teisės akto galimo poveikio valstybės interesams, šis pasidalijimas nėra svarbus. Iš tiesų, remiantis Bendrijos teise, valstybės valdžios institucijos turi užtikrinti galimo, nacionalinės teisės apsauga pagrįsto intereso atstovavimą, kad ir kokia būtų šios valstybės konstitucinės santvarkos ar teritorinio susiskirstymo forma.
- 63 Be to, teisės aktų leidybos ir reglamentacinio pobūdžio kompetencijos, kuri gali būti suteikta valstybės narės viešosios teisės reglamentuojamam juridiniam asmeniui, išskyrus pačią valstybę, savaime nepakanka pripažinti, kad jis gali būti konkrečiai suinteresuotas vienos ar kitos, jo kompetencijos apimčiai poveikio neturinčios Bendrijos materialinės teisės nuostatos panaikinimu, nes šia kompetencija iš principo nėra naudojama asmens, kuriam ji priklauso, interesais.
- 64 Galiausiai ieškovo pareiškimai dėl kompetencijos pasidalijimo pagal Italijos konstitucinę tvarką nepakeičia šios išvados, nes jais nėra keliamas konkretus vynu kilmės vietos nuorodų reglamentavimo klausimas. Komisija nurodo, ir šiuo klausimu jai neprieštaraujama, į Italijos Konstitucinio teismo praktiką, pagal kurią kompe-

tencija vynu kilmės vietos nuorodų nustatymo srityje priklauso valstybei, o ne regionams. Bet kuriuo atveju vynuogių rūšies pavadinimo „Tocai friulano“ naudojimą reglamentuojantys nacionalinės teisės aktai buvo priimti valstybės aktu, būtent atsakovės prie bylos pridėtu 2002 m. rugsėjo 26 d. ministro dekretu.

- 65 Todėl regionas ieškovas negali pagrįstai teigti, kad ginčijama nuostata yra su juo susijusi, nes šia nuostata daroma žala jo, kaip institucijos, kompetencijai.
- 66 Iš išdėstytų paaiškinimų galima daryti išvadą, kad ieškovas neįrodė, jog konkreči ginčijamo reglamento nuostata, kurią jis prašo panaikinti, konkrečiai su juo susijusi.
- 67 Regiono ieškovo argumentai dėl veiksmingos teisminės apsaugos reikalavimų ir dėl būtinybės plačiau aiškinti EB 230 straipsnio ketvirtąją pastraipą negali paneigti šios išvados. Iš tiesų Teisingumo Teismas nusprendė, kad veiksmingos teisminės apsaugos reikalavimas negali panaikinti EB 230 straipsnio ketvirtojoje pastraipoje numatytos konkrečios sąsajos sąlygos (minėto sprendimo *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą* 44 punktas ir 2001 m. balandžio 1 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Jégo-Quééré*, C-263/02 P, Rink. p. I-3425, 36 punktas).
- 68 Galiausiai ieškovo argumentas, susijęs su Sutarties dėl Konstitucijos Europai projekto III-365 straipsnio 4 dalimi, turi būti pripažintas nereikšmingu, nes šis dokumentas šiuo metu negalioja.

- 69 Iš visų išdėstytų paaiškinimų matyti, kad EB 230 straipsnio ketvirtosios pastraipos prasme *Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia* negali būti laikomas konkrečiai susijęs su ginčijamo reglamento I priedo 103 punkte pateiktoje aiškinamojoje pastaboje numatyta nuostata, teisę vartoti pavadinimą „Tocai friulano“ suteikiančia tik iki 2007 m. kovo 31 d., ir todėl visas ieškinys turi būti atmestas kaip nepriimtinas, nesant būtinybės nagrinėti Vengrijos Respublikos pateiktų kitų nepriimtimumo pagrindų pagrįstumo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 70 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovas pralaimėjo bylą, jis turi padengti Komisijos išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus.
- 71 Pagal to paties reglamento 87 straipsnio 4 dalį įstojusios į bylą valstybės narės pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Šioje byloje Vengrijos Respublika, įstojusi į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų, pati padengia savo išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nutaria:

1. Atmesti ieškinį kaip nepriimtina.

2. Ieškovas padengia savo ir Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

3. Vengrijos Respublika pati padengia savo išlaidas.

Priimta 2007 m. kovo 12 d. Liuksemburge.

Kancleris

E. Coulon

Pirmininkas

H. Legal